



FRA VANDRETTIDEN: Plakat fra 1996.

SISSEL I FARTA: Fra tiden i nord.
FOTO PRIVATMANGFOLDIG: Sissel Kvambe trakterer også ukulele
FOTO PRIVAT

Trubaduren Sissel Kvambe er lett å be når det gjelder å spille og synge. Hun er en ettertraktet trubadur over hele Østlandet og har utgitt syv cd'er.

Fortell om starten på ditt musikerliv.

- Jeg har bakgrunn i en musikalsk familie. Min far Ove Kvambe var en syngende prest, min mor organist og pianolærer, og jeg har tre musiserende søsken. Vi sang mye flerstemt hjemme ved bordet. Da jeg var jente gikk jeg og spilte piano hos mor, og mor spilte alltid et klassisk stykke på piano før vi la oss. Senere ble det klassisk gitar. Min onkel er forresten Yukon Gjølseth som var kjent blant annet for visebøkene han laget sammen med Egner, Prøysen og Siem, samt for den lune stemmen som sang en rekke Egner-sanger i radio og på plate.



ALDRI LEI AV MUSIKKEN: Trubaduren Sissel Kvambe kan se tilbake på et langt og innholdsrikt liv som trubadur og gjøgler. Hun er lett å be når det ten hos publikum. Sissel har også vært med på faddertur til Bolivia, og musikken uteble selvsagt ikke.

Sunget og gjø

Og visesangeren, når begynte hun?

- Jeg spilte sammen med min bror, og vi var begge med i Dolphin Viseklubb i Oslo I årene 1967-68. Der var også Lillebjørn Nilsen, Ole Paus, Øystein Sunde Finn Kalvik, Kari Svendsen og Lars Klevstrand aktive. Jeg fikk min første leksjon i fingerspill på gitar av Øystein Sunde. Det ble gitt ut en plate fra Dolphin også: «Viser i trengsel». Jeg hadde fulltidsjobb som sykepleier de første årene, men gikk etter hvert over i halvstilling for også å kunne jobbe og leve som musiker. Dette har gått svært bra.

Etter en tid ble det Nord-Norge?

- Først jobbet jeg tre år på Kirkenes sykehus, spilte revy og startet Kirkenes Viseklubb. Jeg ble kalt Kirkenes sin Joan Baez! Ha ha... Deretter jobbet jeg en sommer i Vardø, hvor jeg også sang i en visegruppe. Senere flyttet jeg til Tromsø, der ble jeg i 20 år, fra 1975 til 1995. Det var her jeg virkelig fikk fart på min karriere! Først var det visegrupper

med kvinnesak og politisk musikk. Her spilte jeg sammen med blant andre Steinar Albrigtsen, som jeg senere kom til å turnere med og som har deltatt på noen av mine cd'er. Etterhvert begynte jeg å oversette engelske sanger og å skrive selv. Jeg begynte så å turnere for Rikskonsertene, sammen med Leo Leonhardsen, og etter hvert også for Folkeakademiet, noe jeg har gjort gjennom mange år. Det er vel ikke en krok i Nord-Norge jeg ikke har besøkt, i all slags vær, små og store bygdehus og andre lokaler. Jeg elsker og elsker turnélivet!! Jeg spilte mye på militærleirene, deriblant Andøya, og en av de ansvarlige for bookingen der var Trond Øverdahl som jeg gledelig traff igjen da jeg ble kjent med Viseklubben Lars. Jeg har også sunget mye sammen med mine to døtre, som begge er dyktige musikere. De er med på alle mine cd'er, og vi har hatt mange tv-program sammen.

Dine kontakter går over landegrensene?

- Jeg har turnert mye rundt i

Skandinavia i forbindelse med den nordiske viseforeningen NordVisa. Koselig å treffe nordiske visekolleger. Ellers har det blitt fire turnéer i Finland for Foreningen Norden. Jeg synger på finsk hvis det kniper.

Du flyttet sørover fra Tromsø etter hvert?

- Jeg dro sørover i 95, jobbet på Bærum sykehus og Martina Hansens Hospital. Så fant vi et hus på Internett fem mil fra Oslo. Det var i 2001. Slik kom jeg til Indre Østfold, nærmere bestemt Askim og har bodd her siden. Jeg trives godt i min rekkehusleilighet. De første jeg ble kjent med var jo dere i Viseklubben Lars og jeg deltok også på visetreff med andre på Østlandet. Nå skal jeg ikke flytte mer.

Fortell om visevandringene.

- I mange år hadde vi noe som heter «Viser på vandring». Her gikk vi til hvert konsertsted med instrumenter og bagasje på en sykkelkjerre og holdt konserter hver kveld. Tror jeg gikk halve Norge de somrene jeg holdt på.

Åtte av vandringene hadde jeg sammen med Jan Arvid Johansen som tidligere var med i Nordnorsk Visegruppe som fikk Prøysenprisen i 1978, og nå synger og spiller han i Boknakaran. Vi har også hatt en vandring i Østfold der vi var innom ni kommuner.

Du er også kjent for din klokkeklare jodling.

- Jeg har jodlet fra jeg var liten. Datteren min og jeg jodlet tostemt på tv.

Også liker du å synge jazz?

- Ja, jeg sang i jazzkvartett i Tromsø i åtte år, parallelt med trubadurvirksomheten. Nå er jeg veldig glad for å være vokalist i Smaalenene Jazzband! Vi over hver onsdag på Smaalenene Hotell, og jeg gleder meg til hver gang. Vi spiller hver siste lørdag i måneden, og har startet jazzklubb med over 100 medlemmer. Kjempegøy!!

Du har en litt spesiell hobby, isbading?

- Ja, det er en stor glede å dra til Glomma, eller hvor det måtte



PÅ VISEVANDRING: Sissel Kvambe har gått utallige mil i Norge på visevandring.



ISBADER: Sissel Kvambe tar seg gjerne et isbad i Glomma.

ARKIVFOTO: KARI MIDDELTHON

gjelder å spille og synge. Som visesanger er hun allsidig. Smilet sitter løst, og mange av hennes sanger og småfreske vitser lokker fram gapskratt-

glet hele livet

passer, etter en lang svett tur og hive seg ut i det iskaldt vannet, det blir som champagne i blodet! Heldigvis får flere og flere øynene opp for denne gleden. Min klubb med fire medlemmer heter «Frostrosen».

Har du brukt sangen og musikken i jobben som sykepleier?

- Ja, det har jeg. Jeg har alltid jobbet innen felt hvor jeg har kunnet bruke musikken, både i psykiatrien, kreftomsorgen og nå i de senere år rehabilitering. Jeg har brukt humor mye, latter virker befriende og smertestilende. Nå går det jo klovner rundt på sykehjemmene som terapi. Som de nyopererte i Tromsø sa innimellom når jeg jodlet på sengekanten eller tok en frekk en: «Vi flire så stingan` sprett!» Jeg begynte med dette på Kirkenes sykehjem. Fint også med musikken i arbeid med slagrammede som har mista språket, de kan melodier og tekster. Til å med jodling har jeg opplevd. Til sorgarbeid er også musikken fin å bruke. Kan jo nevne

at intervjueren Eriks egen sang, «Tiden», har jeg brukt mye i ettertenksomme stunder. Derav navnet på min siste cd. Det var reklamen for deg.

Du har en rikholdig cd-produksjon også?

- Jeg har gitt ut ni produksjoner, to av dem er for barn, og har alltid mine cd'er med meg på konserter. Min første innspilling var i 1984, den var på vinyl - nå følte jeg meg gammel, og med Jonas Fjeld Band og Steinar Albrigtsen. På de siste cd'ene har jeg jobbet i studio hos Ansten Josefsen på Slitu. Han er helt fantastisk å jobbe sammen med.

Hva er det viktigste i livet nå?

- At familien - barn og barnebarn, og mine venner, skal ha det bra. Dessuten håper jeg at jeg kan få fortsette som artist, synge og spille og forhåpentligvis glede mange i mange år fremover!

Vi har hygget oss med en sunn og god lunch under intervjuet, og Sissel finner villig fram bilder fra sin lange og allsidige karri-



BEREIST I NORGE: Sissel Kvambe har merket av på kartet alle de steder hun har opptrådt.

ere, samt viser på et stort Norgekart der hennes vandringer og opptredener er markert med utallige nåler. Det er en mangfoldig artist vi har i lokalmiljøet,

og hun sparer ikke på humor og entusiasme.

ERIK HAGELER
redaksjonen@smaalenene.no

FAKTA

Sissel Elisabeth Kvambe

Født: 1946 i Oslo

Oppvokst: Ullevål i Oslo

Bor: Askim, har feriehus på Finnskogen

Familie: Singel, 3 voksne barn, 3 barnebarn, samt pudlene Berta Louise og Tirill

Utdannelse: Sykepleierstudiet ved Ullevål Sykepleierskole

Arbeid: Sykepleier, trubadur. Er nå pensjonist, men fortsatt aktiv som artist, med mange forskjellige oppdrag. I tillegg besøksvenn i Røde Kors.



Erik Hageler møter folk

Eidsbergs kulturpersonlighet Erik Hageler (67) går tett på mennesker som på ulike måter setter sitt preg på Indre Østfold.